

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5ECdo/101/2014
Identifikačné číslo spisu:	6113200590
Dátum vydania rozhodnutia:	10.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6113200590.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávnenej PRO CIVITAS, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Astrová č. 2/A, IČO: 45 869 464, zastúpenej verita, s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom v Bratislave, Astrova 2/A, IČO: 35 940 875, proti povinnej M. X., bývajúcej v Q., o vymoženie 859,13 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 4 Er 80/2013, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. januára 2014 sp.zn. 6 CoE 1/2014, takto

rozhodol:

Konanie o dovolaní z a s t a v u j e .

P povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica uznesením z 30. januára 2013 č.k. 4 Er 80/2013-16 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V odôvodnení poukázal na to, že na základe Zmluvy o úvere č. 8358708706 z 21. augusta 2006 X. (právna predchodkyňa oprávnenej) poskytla povinnej úver vo výške 1 659,70 EUR (50 000 Sk) (ďalej len „úverová zmluva“). Konštatoval, že úverová zmluva uzavretá medzi právnou predchodkyňou oprávnenej a povinnou je spotrebiteľskou zmluvou, preto je potrebné v prejednávanej veci aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd pri posudzovaní podmienok uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy použil aj smernicu Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá slúži ako interpretačné pravidlo pre výklad spotrebiteľských právnych vzťahov. Konštatoval, že rozhodcovská doložka, ktorá mala v predmetnom konaní založiť legitimitu pre exekučný titul, znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom. Z dôvodu, že rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal, ju prvostupňový súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Dospel k záveru, že právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci je založená na absolútne neplatnom právnom úkone (neprijateľne dojednanej rozhodcovskej doložke) a na podklade exekučného titulu vydaného nepríslušným orgánom nie je možné exekúciu vykonať, preto v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného

poriadku žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 9. januára 2014 sp.zn. 6 CoE 1/2014 napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, ktorý vyhodnotil predmetnú rozhodcovskú doložku ako osobitne nedojednanú medzi zmluvnými stranami. Uviedol, že rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi zmluvnými stranami, a to zjavne v neprospech spotrebiteľa. Považoval ju preto za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Dospel rovnako k záveru, že pokiaľ bola právomoc rozhodcovského súdu založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenej voči povinnej vznikol nárok, ktorého vymoženía by sa mohla v rámci exekúcie domáhať.

Uvedené uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici napadla oprávnená dovolaním z 13. februára 2014. Dovolanie odôvodnila ustanoveniami § 237 písm. a/, d/, e/, f/ O.s.p. (a/ sa rozhodlo sa vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom) a § 241 ods. 2 O.s.p. (a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci). Podľa názoru dovolateľky je dovolanie prípustné aj v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alternatívne aby dovolací súd zrušil uznesenia súdu prvého a druhého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Oprávnená prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným súdu 28. marca 2014 (č.l. 62 spisu) oznámila súdu, že predmetné dovolanie berie späť.

Podľa § 243b ods. 5 veta druhá O.s.p. platí, že ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) so zreteľom na dispozitívny úkon dovolateľky (oprávnenej), ktorým vzala dovolanie späť, konanie o dovolaní zastavil.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p. Oprávnená z procesného hľadiska späťvzatím dovolania zavinila, že sa dovolacie konanie muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť trovy tohto konania. Dovolací súd nepriznal povinnej náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.